

Beste mensen,

Een vreemde uitdrukking, die wiskundig gezien niet klopt:

Gedeelde vreugde is dubbele vreugde,
Gedeelde smart is halve smart.

Ik weet het: wiskundig gezien klopt dit niet
en het is heus niet de warmte die toeslaat in mijn gedachten,
maar in de praktijk klopt het wel, want stel je voor:

na de viering van je vormsel of je eerste communie wil je een feestje geven,
maar je hebt geen vrienden of familie die je kan uitnodigen,
hoe somber zou dat feestje niet zijn,

of je zit in een vereniging die allerlei activiteiten op touw zet
en er komt geen volk naartoe...

of als je afscheid moet nemen van iemand en je staat er helemaal alleen voor...
het verdriet is dan nog eens dubbel zo zwaar om dragen...

We merkten het ook wat er gebeurde als Nathalie haar brood deelde.

Moesten we hier in de kerk een navraag doen,
waarom mensen hier op zondag naartoe komen,
dan zou dat één van de antwoorden zijn:
omdat we hier samen zijn om te bidden en te vieren,
omdat we elkaar hier ontmoeten,
omdat we hier verdriet en vreugde kunnen delen met elkaar
ons daarin gedragen mogen weten door elkaar,
en dit alles vanuit het leven van Jezus Van Nazareth.

In die zin helpt het samenzijn ons om dat wat de verhalen van Jezus ons vertellen,
vorm te proberen geven in het leven van alledag.

Is dat geen hoopvolle boodschap:
en is het niet die hoop die we vandaag de dag zo hard nodig hebben,
want het zijn bizarre tijde om over HOOP te spreken.

Maar, wat zien we:
toch blijven mensen rechtstaan,
toch wordt er, tegen alle wanhoop in, gebouwd, geluisterd, gezorgd, gelachen ...

Hoop wil niet zeggen dat alles voortaan vlekkeloos verloopt,
het is geen kwestie van naïef-zijn.

Om de singer-songwriter Ben Harper te citeren:
Hoop is een keuze, een bewuste beslissing om,

ondanks alles, in beweging te blijven.
Om te geloven in beter. Zélfs tegen beter weten in.

Geen blind optimisme dus, maar de moed hebben om verder te kijken.
Recht vooruit, niet blijven hangend in wat niet lukt.

Hoop zit in kleine daden.
In de buurvrouw die eten brengt bij iemand die ziek is.
In de vrijwilliger die een onbekende helpt zonder daar iets voor terug te verwachten.
In de leerkracht die een kind net dat beetje extra vertrouwen geeft.
Hoop is dus niet alleen dromen van een betere wereld,
maar ze in stukjes al waarmaken.

En dan te weten dat Jezus ons daartoe zijn zegen geeft.
Een kracht die ons gegeven wordt, om wonderen mogelijk te maken.

Straks mogen we de Heilige Hostie ontvangen, de communie,
ook dat is een wonder: om in dat eenvoudig stukje brood,
te ervaren dat Jezus ons daarmee de kracht van zijn liefde geeft.
En om dan, als we straks hiervandaan gaan, die kracht en die hoop door te geven.

Ik zou dan ook het spreekwoord willen aanvullen:
Gedeelde kracht is dubbele kracht.

In die zin hoop ik dat we samen de krachten blijven bundelen
en hoopvol op weg blijven gaan,
in onze grote wereld,
maar zeker ook in onze geloofsgemeenschap.